

<p>Zaaknummer: S-20/3503/SGA</p> <p>Datum uitspraak: 29 april 2020</p>	<p>Plaatsing op meerpersoonscel; Schorsing procedureel</p>	<p>Verzoeker wil niet in een MPC worden geplaatst. De voorzitter overweegt dat de vergelijking tussen een MPC en een gezinssituatie niet opgaat. Het plaatsen van een gedetineerde in een MPC betekent dat de door het RIVM aanbevolen afstand van 1,5 meter niet in acht kan worden genomen en vergroot het risico op besmetting met het coronavirus voor verzoeker en zijn toekomstige celgenoot. Nu uit het standpunt van de directeur niet blijkt dat bij plaatsing in een MPC de extra gezondheidsrisico's zeer beperkt zijn, dan wel dat er omstandigheden zijn die de extra gezondheidsrisico's aanvaardbaar maken, is naar het voorlopig oordeel van de voorzitter de beslissing zodanig onredelijk dat de tenuitvoerlegging van die beslissing voor schorsing in aanmerking komt. Verzoek toegewezen. (Wet- en regelgeving: Pbw art. 66, Rspog art. 11a)</p>	7
<p>Zaaknummer: R-19/5653/GB</p> <p>Datum uitspraak: 23 april 2020</p>	<p>Detentiefasering; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Afwijzing verzoek tot plaatsing in BBI. Beslissing onredelijk en onbillijk en beroep gegrond. Beroepscommissie draagt verweerder niet op tot nemen nieuwe beslissing, nu momenteel door DJI extra maatregelen worden getroffen om verdere verspreiding coronavirus te voorkomen die plaatsing in BBI op dit moment onmogelijk maken. Klager kan, nadat maatregelen door DJI zijn afgeschaald, nieuw verzoek tot plaatsing in BBI indienen. Tegemoetkoming €75 voor periode tot aan de eerste coronamaatregelen. (Wet- en regelgeving: Pbw art. 18; Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden art. 3)</p>	8

<p>Zaaknummer: R-20/6826/GV</p> <p>Datum uitspraak: 22 mei 2020</p>	Strafonderbreking	<p>Verzoek strafonderbreking vanwege besmettingsgevaar in DC Schiphol. Op klagers afdeling zijn gedetineerden besmet geraakt met het coronavirus. De zorgen die hij heeft over zijn gezondheid en zijn gevoelens van onrust en onveiligheid zijn reëel. Onvoldoende gebleken van een zodanig onveilige situatie dat zijn detentie in redelijkheid niet langer kan worden voortgezet. Zijn gezondheid wordt gemonitord en de (landelijk) getroffen corona-maatregelen hebben ertoe geleid dat sinds 29 april 2020 geen nieuwe besmettingen zijn geconstateerd. Afwijzing verzoek niet onredelijk of onbillijk, omdat de noodzaak onvoldoende is komen vast te staan. Beroep ongegrond. (Wet- en regelgeving: Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting art. 37)</p>	11
<p>Zaaknummer: R-20/6821/GV</p> <p>Datum uitspraak: 22 mei 2020</p>	Strafonderbreking	<p>Verzoek strafonderbreking vanwege besmettingsgevaar in DC Schiphol. Op klagers afdeling zijn gedetineerden, waaronder zijn celgenoot, besmet geraakt met het coronavirus. De zorgen die hij heeft over zijn gezondheid en zijn gevoelens van onrust en onveiligheid zijn reëel. Onvoldoende gebleken van een zodanig onveilige situatie dat klagers detentie in redelijkheid niet langer kan worden voortgezet. Zijn gezondheid wordt gemonitord en de (landelijk) getroffen corona-maatregelen hebben ertoe geleid dat sinds 29 april 2020 geen nieuwe besmettingen zijn geconstateerd. Afwijzing verzoek niet onredelijk of onbillijk, omdat de noodzaak onvoldoende is komen vast te staan. Beroep ongegrond. (Wet- en regelgeving: Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting art. 37)</p>	14

<p>Zaaknummer: R-20/6578/GV</p> <p>Datum uitspraak: 4 mei 2020</p>	Strafonderbreking	<p>Verzoek om strafonderbreking, omdat klager vanwege zijn hoge leeftijd en kwetsbare gezondheid een groter risico loopt op besmetting met het coronavirus, terwijl hij binnen de gevangenissetting onvoldoende tegen dit risico zou kunnen worden beschermd. Gelet op advies van de inrichtingsarts en de door DJI getroffen maatregelen is geen sprake van dringende redenen van lichamelijke en/of psychische aard die aan de voorzetting van detentie in de weg staan. Beroep ongegrond. (Wet- en regelgeving: Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting art. 34, 37)</p>	17
<p>Zaaknummer: R-20/6593/GV</p> <p>Datum uitspraak: 1 mei 2020</p>	Incidenteel verlof; Strafonderbreking	<p>Verzoek strafonderbreking voor een bezoek in het ziekenhuis aan klagers vader die vanwege besmetting met het coronavirus op sterven ligt. Rtvi voorziet voor dit verlofdoel zowel in het verlenen van incidenteel verlof als strafonderbreking. Medisch adviseur acht een omgekeerd bezoek geïndiceerd. Verweerder heeft onvoldoende gemotiveerd waarom niet kan worden volstaan met een andere vorm van verlof dan strafonderbreking (art. 34 Rtvi). Beroep gegrond, opdracht nieuwe beslissing. Opdracht om bij deze beslissing (huidige) mogelijkheid van incidenteel verlof te betrekken. (Wet- en regelgeving: Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting art. 23, 24, 34 en 36)</p>	18
<p>Zaaknummer: R-20/6548/GV</p> <p>Datum uitspraak: 23 april 2020</p>	Incidenteel verlof	<p>Afwijzing verzoek om incidenteel verlof. Klagers vader lijdt aan terminale kanker en zou daarbij besmet zijn geraakt met het coronavirus. Omstandigheid dat vader</p>	20

		met coronavirus besmet zou zijn geraakt is niet met stukken onderbouwd, zodat onvoldoende aannemelijk is geworden dat klagers vader in (direct) levensgevaar verkeert als gevolg waarvan incidenteel verlof om afscheid te nemen op dit moment noodzakelijk is. Beroep ongegrond. (Wet- en regelgeving: Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting art. 21, 23)	
Zaaknummer: R-20/6403/GV Datum uitspraak: 1 april 2020	Ontvankelijkheid; Strafonderbreking	Klager heeft zowel beklag bij de beklagcommissie als beroep bij de RSJ ingesteld tegen de beslissing van de directeur om, i.v.m. de coronacrisis, alle verloven van gedetineerden tot nader order op te schorten. Dat heeft ook gevolgen voor de al aan klager verleende strafonderbreking. Tegen deze beslissing van de directeur staat beklag open o.g.v. artikel 60 Pbw. Beroepsrechter verklaart zich onbevoegd het beroep in behandeling te nemen. (Wet- en regelgeving: Pbw art. 60; 72 lid 2)	22
Zaaknummer: S-20/3294/STA Datum uitspraak: 25 maart 2020	Bewegingsvrijheid; Ontvankelijkheid materieel; Schorsing procedureel	I.v.m. uitbraak Coronavirus heeft instelling zoveel mogelijk rekening houdend met door regering genomen maatregelen het algemene beleid aangepast om patiënten en personeel zoveel mogelijk te beschermen. Geen sprake van intrekking van verzoekers transmurale verlof, of beperking bewegingsvrijheid, geen beklagwaardige beslissingen. Verzoeker niet-ontvankelijk in schorsingsverzoek. (Wet- en regelgeving: Bvt art. 33, 34, 50, 56, 57)	23

Zaaknummer: S-20/3303/STR Datum uitspraak: 25 maart 2020	Ministeriele machtiging; Ontvankelijkheid materieel; Schorsing procedureel	Hoofd tbs-instelling heeft verzoekers verlof opgeschort na treffen maatregelen door Minister om verspreiding Coronavirus tegen te gaan. Minister heeft verlofmachtiging niet ingetrokken. Geen sprake van voor beroep vatbare beslissing. Verzoeker niet-ontvankelijk in verzoek. (Wet- en regelgeving: Bvt art. 69)	24
---	--	---	----

Zaaknummer:

S-20/3503/SGA

Datum uitspraak:

29 april 2020

Beroepscommissie:

mr. J.D. den Hartog, voorzitter,
bijgestaan door mr. S.C. Vogel,
secretaris.

Trefwoorden:

Plaatsing op meerpersoonscel;
Schorsing procedureel

Samenvatting:

Verzoeker wil niet in een MPC worden geplaatst. De voorzitter overweegt dat de vergelijking tussen een MPC en een gezinssituatie niet opgaat. Het plaatsen van een gedetineerde in een MPC betekent dat de door het RIVM aanbevolen afstand van 1,5 meter niet in acht kan worden genomen en vergroot het risico op besmetting met het coronavirus voor verzoeker en zijn toekomstige celgenoot. Nu uit het standpunt van de directeur niet blijkt dat bij plaatsing in een MPC de extra gezondheidsrisico's zeer beperkt zijn, dan wel dat er omstandigheden zijn die de extra gezondheidsrisico's aanvaardbaar maken, is naar het voorlopig oordeel van de voorzitter de beslissing zodanig onredelijk dat de tenuitvoerlegging van die beslissing voor schorsing in aanmerking komt. Verzoek toegewezen. (Wet- en regelgeving: Pbw art. 66, Rspog art. 11a)

Rechtsoverwegingen:

De voorzitter stelt voorop dat bij een verzoek om schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing van de directeur slechts ruimte bestaat voor een voorlopige beoordeling. De zaak kan dus niet ten gronde worden onderzocht. De voorzitter beoordeelt alleen of de beslissing waartegen beklag is ingesteld in strijd is met een wettelijk voorschrift of dat deze zodanig onredelijk of onbillijk is dat er een spoedeisend belang is om op dit moment de (verdere) tenuitvoerlegging van die beslissing te schorsen. Naar het oordeel van de voorzitter is dat het geval.

Verzoeker wenst niet geplaatst te worden in een MPC. Dit weekend is bekendgemaakt dat een medewerker van de PI Arnhem besmet is geraakt met het coronavirus. Verzoeker stelt dat niet is uit te sluiten dat hij of zijn toekomstige celgenoot in aanraking is geweest met deze medewerker en mogelijk besmet is met het coronavirus. In een MPC kan verzoeker niet voldoen aan de RIVM-richtlijnen om minimaal 1,5 meter afstand van anderen te bewaren. Verzoeker vreest voor zijn gezondheid. De bestreden beslissing is disproportioneel en mogelijk zelfs schadelijk voor zijn gezondheid.

Uit de schriftelijke inlichtingen van de directeur komt als standpunt naar voren dat de cel vergelijkbaar is met een eigen woonruimte in de

maatschappij waarbij gezinsleden geen rekening hoeven te houden met de 1,5 meter afstand. De celgenoot waarmee de MPC wordt gedeeld, kan worden gezien als een huisgenoot en de celgenoten hoeven dus geen rekening te houden met de 1,5 meter afstand. Gedetineerden worden medisch goed in de gaten gehouden. Wanneer een gedetineerde in een MPC klachten krijgt die (kunnen) duiden op het coronavirus, dan wordt de celgenoot die niet ziek is in een andere cel geplaatst zodat de zieke gedetineerde in isolatie kan. De directeur geeft aan dat verzoeker geschikt wordt geacht voor plaatsing in een MPC en dat de medische dienst geen beperkingen heeft vastgesteld ten aanzien van de plaatsing in een MPC. Ook verzoekers celgenoot is klachtenvrij. Volgens de directeur bestaan dan ook geen noodzaak tot plaatsing in een eenpersoonscel.

De voorzitter overweegt dat de vergelijking tussen een MPC en een gezinssituatie niet opgaat. Gezinnen waren er al toen het coronavirus uitbrak en kunnen en willen niet uit elkaar met als doel om de 1,5 meter afstand in acht te nemen. De omstandigheid dat mensen (zoals in gezinssituaties) niet in staat zijn om in alle gevallen 1,5 meter afstand van elkaar te houden, rechtvaardigt nog niet het creëren van extra gezondheidsrisico's voor anderen. Het plaatsen van een gedetineerde in een MPC betekent dat de door het RIVM aanbevolen afstand van

1,5 meter niet in acht kan worden genomen en vergroot het risico op besmetting met het coronavirus voor verzoeker en zijn toekomstige celgenoot. Dat verzoeker en zijn celgenoot weer van elkaar worden gescheiden op het moment dat de een klachten ontwikkelt, maakt dit niet anders, omdat de ander dan al besmet kan zijn geraakt.

Nu uit hetgeen de directeur heeft aangevoerd niet blijkt dat bij plaatsing in een MPC de extra gezondheidsrisico's zeer beperkt zijn, dan wel dat er omstandigheden zijn die de extra gezondheidsrisico's aanvaardbaar maken, is naar het voorlopig oordeel van de voorzitter de beslissing om verzoeker in een MPC te plaatsen zodanig onredelijk dat de tenuitvoerlegging van die beslissing voor schorsing in aanmerking komt.

Zaaknummer:

R-19/5653/GB

Datum uitspraak:

23 april 2020

Beroepscommissie:

mr. C. Fetter, voorzitter, mr. M.J. Stolwerk en drs. M.R. van Veen, leden, bijgestaan door Y.L.F. Schuren, secretaris

Trefwoorden:

Detentiefasering; Tegemoetkoming financieel

Samenvatting:

Afwijzing verzoek tot plaatsing in BBI. Beslissing onredelijk en onbillijk en beroep gegrond. Beroepscommissie draagt verweerder niet op tot nemen nieuwe beslissing, nu momenteel door DJI extra maatregelen worden getroffen om verdere verspreiding coronavirus te voorkomen die plaatsing in BBI op dit moment onmogelijk maken. Klager kan, nadat maatregelen door DJI zijn afgeschaald, nieuw verzoek tot plaatsing in BBI indienen. Tegemoetkoming €75 voor periode tot aan de eerste coronamaatregelen. (Wet- en regelgeving: Pbw art. 18; Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden art. 3)

Rechtsoverwegingen:

Klager is sinds 8 februari 2019 gedetineerd. Hij ondergaat een gevangenisstraf van drie jaren – waarvan één jaar voorwaardelijk – met aftrek, wegens – kort gezegd – het overtreden van de Wet Wapens en Munitie en de Opiumwet. De (fictieve) einddatum van klagers detentie is momenteel bepaald op 5 februari 2021.

Op grond van artikel 3 van de Regeling kunnen in een BBI gedetineerden worden geplaatst die:

- een beperkt vlucht- en maatschappelijk risico vormen;
- een strafresistant hebben van maximaal achttien maanden;

- beschikken over een aanvaardbaar verlofadres;
- zijn gepromoveerd.

Uit de toelichting op dit artikel (Stcrt. 2000, 176) blijkt dat bij plaatsing in een BBI de vraag centraal staat of de gedetineerde geschikt is om terug te keren in de samenleving. Dat kan uit verschillende omstandigheden worden afgeleid. Het is bijvoorbeeld van belang of de gedetineerde tijdens zijn huidige detentie al vrijheden heeft genoten, hoe die zijn verlopen en of er (daarna) incidenten zijn geweest. Gelet op het open karakter van een BBI moet ook rekening worden gehouden met de persoonlijkheid van de gedetineerde en de aard, zwaarte en achtergrond van het gepleegde delict. Bij dit laatste moeten ook de belangen van slachtoffers en nabestaanden worden meegewogen.

Klagers verzoek is afgewezen, omdat klager een meer dan beperkt maatschappelijk risico zou vormen en omdat hij nog geen vrijheden heeft genoten.

Uit het reclasseringsadvies van 16 oktober 2019 komt naar voren dat uit het door de reclassering toegepaste risicotaxatie-instrument volgt dat sprake zou zijn van een laag recidiverisico ten aanzien van klager. De reclassering schat het risico op recidive op basis van de in het advies beschreven risicofactoren evenwel als

gemiddeld in. De risico's op letselschade en op het zich onttrekken aan voorwaarden zijn door de reclassering laag ingeschat. Uit het selectieadvies van 5 december 2019 komt naar voren dat klager aan het plusprogramma deelneemt. Hij doet het goed op de afdeling, is correct naar zowel het personeel als naar medege-detineerden, luistert goed naar de uitleg van het personeel en houdt zich aan de in de inrichting geldende regels. Er hebben geen conflicten tussen klager en medege-detineerden plaatsgevonden en er zijn hem geen disciplinaire straffen opgelegd. De beroepscommissie acht de stelling dat klager een meer dan beperkt maatschappelijk risico zou vormen, gelet op het voorgaande, niet zonder meer begrijpelijk. Dit geldt temeer nu klager inmiddels al een aantal gesprekken met de inrichtingspsycholoog heeft gehad en gemotiveerd is ten aanzien van een aanmelding bij De Waag. Hij heeft daarmee bereidheid getoond tot het volgen van de door de reclassering geadviseerde gedragsinterventies.

De beroepscommissie acht onvoldoende aannemelijk geworden dat klager niet aan de voorwaarden voor plaatsing in een BBI, genoemd in artikel 3 van de Regeling, zou voldoen. De enkele omstandigheid dat hij nog geen vrijheden heeft genoten, is op zichzelf onvoldoende voor de afwijzing van zijn verzoek. Gelet

daarop en bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, moet de bestreden beslissing als onredelijk en onbillijk worden aangemerkt. De beroepscommissie zal het beroep daarom gegrond verklaren en de bestreden beslissing vernietigen.

Het is de beroepscommissie bekend dat de Dienst Justitiële Inlichtingen (DJI) momenteel extra maatregelen treft om de verdere verspreiding van het coronavirus te voorkomen. Deze maatregelen zien op het beperken van de contacten van gedetineerden met de buitenwereld. Een plaatsing van klager in een BBI is, zo lang deze maatregelen van kracht zijn, dan ook niet mogelijk. Op dit moment is niet te voorzien hoe lang deze maatregelen zullen gaan duren en evenmin op welke wijze zij te zijner tijd zullen worden afgeschaald. Om die reden zal de beroepscommissie, anders dan gebruikelijk, er niet toe overgaan om verweerder op te dragen om binnen twee weken, dan wel een langere termijn, na ontvangst van deze uitspraak een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming daarvan. Klager kan, nadat de maatregelen door DJI zijn afgeschaald, op grond van artikel 18, eerste lid, van de Pbw opnieuw een met redenen omkleed verzoekschrift strekkende tot plaatsing in een BBI indienen. Het bepaalde in artikel 18, vierde lid, van de Pbw kan daarbij buiten beschouwing blijven.

Nu klager van 24 december 2019, de datum waarop zijn verzoek tot plaatsing in een BBI is afgewezen, tot medio maart 2020, toen de eerste maatregelen ter voorkoming van de verdere verspreiding van het coronavirus zijn ingegaan en het voor klager niet langer mogelijk was in een BBI te worden geplaatst, ten onrechte niet heeft verbleven in een BBI, zal de beroepscommissie hem een tegemoetkoming toekennen van €225,-

Zaaknummer:

R-20/6826/GV

Datum uitspraak:

22 mei 2020

Beroepscommissie:

mr. S. Djebali, voorzitter, F. van Dekken en mr. J.M.L. Niederer, leden, bijgestaan door mr. M.G. Bikker, secretaris

Trefwoorden:

Strafonderbreking

Samenvatting:

Verzoek strafonderbreking vanwege besmettingsgevaar in DC Schiphol. Op klagers afdeling zijn gedetineerden besmet geraakt met het coronavirus. De zorgen die hij heeft over zijn gezondheid en zijn gevoelens van onrust en onveiligheid zijn reëel. Onvoldoende gebleken van een

zodanig onveilige situatie dat zijn detentie in redelijkheid niet langer kan worden voortgezet. Zijn gezondheid wordt gemonitord en de (landelijk) getroffen coronamaatregelen hebben ertoe geleid dat sinds 29 april 2020 geen nieuwe besmettingen zijn geconstateerd. Afwijzing verzoek niet onredelijk of onbillijk, omdat de noodzaak onvoldoende is komen vast te staan. Beroep ongegrond. (Wet- en regelgeving: Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting art. 37)

Rechtsoverwegingen:

Klager is sinds 2 december 2019 gedetineerd. Hij ondergaat een gevangenisstraf van tien maanden met aftrek, waarvan vier maanden voorwaardelijk, wegens (gekwalficeerde) diefstal, opzetheling en overtreding van de Opiumwet. Daarnaast dient hij een subsidiaire hechtenis van vier dagen te ondergaan, evenals een vervangende hechtenis van tien dagen, vanwege het niet (naar behoren) uitvoeren van een taakstraf. De (fictieve) einddatum van klagers detentie is momenteel bepaald op 12 juni 2020.

De door de overheid getroffen (landelijke) maatregelen

Ter bescherming van justitiabelen en het inrichtingspersoneel heeft verweerder met ingang van 14 maart 2020 landelijke maatregelen getroffen om het risico op verspreiding van het coronavirus in

de inrichtingen te verkleinen. Zo zijn bezoeken en verloven opgeschort en is de (nieuwe) instroom en uitstroom van gedetineerden zoveel mogelijk beperkt. Voor het inrichtingspersoneel gelden dezelfde RIVM-richtlijnen als zorgmedewerkers anders dan in ziekenhuizen, zoals het gebruik van beschermingsmiddelen. Ook worden de richtlijnen van het RIVM ten aanzien van hygiëne en het houden van voldoende afstand zoveel mogelijk nageleefd.

Verder is vanuit DJI een centraal crisisteam opgericht dat intensief contact onderhoudt met onder meer het RIVM en iedere week meermaals direct rapporteert aan verweerder. Elke inrichting heeft een actieteam samengesteld dat de uitvoering van de maatregelen in elke inrichting coördineert en dat – ingeval van besmettingen – nauw contact onderhoudt met de regionale GGD. Uitgangspunt is dat gedetineerden met coronagerelateerde klachten worden geïsoleerd in hun eigen cel. Dagprogramma's kunnen worden aangepast en nieuw binnengekomen gedetineerden worden onderworpen aan een verscherpte medische intake om te controleren op coronagerelateerde klachten. Daarna worden deze personen gedurende twee weken op een eenpersoonscel geplaatst en wordt hun gezondheid gemonitord.

De situatie in het DC Schiphol

Sinds 7 april 2020 zijn in het DC Schiphol tien gedetineerden positief getest op het coronavirus, verspreid over twee afdelingen. Beide afdelingen zijn afgeschermd en er is een isolatie-afdeling opgericht, waar de gedetineerden worden geplaatst die met het coronavirus zijn besmet. Er wordt zoveel mogelijk gewerkt met een vast team van medewerkers, het dagprogramma is verder ingeperkt en de groepsgrootte is verkleind. Ook is besloten geen nieuwe gedetineerden op de betreffende afdelingen te plaatsen, zodat het risico op verdere verspreiding van het virus zoveel mogelijk wordt beperkt. Met ingang van 3 mei 2020 is een van de afdelingen weer 'vrijgegeven', nadat zich op deze afdeling gedurende twee weken geen nieuwe besmettingen hadden voorgedaan. Sinds 29 april 2020 zijn in het DC Schiphol geen nieuwe besmettingen geconstateerd. Bij de in de inrichting gehanteerde aanpak vindt intensieve samenwerking plaats tussen de inrichting en de regionale GGD.

Klagers verzoek om strafonderbreking

Op grond van artikel 37 van de Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting (hierna: de Regeling) kan strafonderbreking worden verleend wegens dringende redenen van lichamelijke of psychische aard,

gelegen in de persoon van de gedetineerde, indien en voor zover de inrichtingsarts heeft bevestigd dat deze redenen aan de voortzetting van detentie in de weg staan. De redenen op grond waarvan strafonderbreking kan worden verleend, zoals genoemd in de Regeling, zijn niet limitatief bedoeld.

Klager verzoekt om strafonderbreking, zodat bij hem een eventuele besmetting met het coronavirus kan worden voorkomen. De huidige omstandigheden waaronder hij zijn detentie moet ondergaan, zijn volgens hem aanleiding om de tenuitvoerlegging van zijn vrijheidsstraf door middel van strafonderbreking tijdelijk op te schorten.

De in het DC Schiphol geconstateerde besmettingen hebben bij klager, zijn medegedetineerden en ook bij het inrichtingspersoneel geleid tot gevoelens van onrust en onveiligheid. Onder meer uit berichten van zowel gedetineerden als het personeel blijkt dat de gevangenissetting problemen oplevert in de naleving van de door het RIVM opgestelde richtlijnen. Klagers zorgen over zijn gezondheid zijn reëel. Vraag is echter of de situatie op zijn afdeling, en de daardoor bij hem ontstane gevoelens van onrust en onveiligheid, in zijn geval reden vormen om aan hem strafonderbreking te verlenen. De

beroepscommissie beantwoordt deze vraag ontkennend.

Naar het oordeel van de beroepscommissie is in klagers geval onvoldoende gebleken van een zodanig onveilige situatie dat zijn detentie in redelijkheid niet langer kan worden voortgezet. Inmiddels verblijft hij voor een periode van ongeveer anderhalve maand met een medegedetineerde op één cel. Zowel bij klager als zijn celgenoot zijn geen (coronagerelateerde) gezondheidsklachten vastgesteld. Indien in deze situatie enige verandering optreedt, zal klager alleen op een cel worden geplaatst, waarbij zijn gezondheid in ieder geval gedurende twee weken zal worden gemonitord. De hierboven genoemde getroffen (landelijke) maatregelen op klagers afdeling hebben, zo blijkt uit de inlichtingen van verweerder, ertoe geleid dat sinds 29 april 2020 geen nieuwe besmettingen zijn geconstateerd. Ook is het merendeel van de besmette gedetineerden inmiddels genezen verklaard.

In het licht van het voorgaande kan niet zonder meer de conclusie worden getrokken dat klagers veiligheid en gezondheid in de inrichting onvoldoende worden gewaarborgd. Anders dan namens hem is betoogd, is mitsdien geen sprake van een schending van artikel 3 van het EVRM. Nu de noodzaak voor het verlenen van strafonderbreking onvoldoende is komen vast te staan, kan de

bestreden beslissing, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, niet als onredelijk of onbillijk worden aangemerkt. Het beroep zal ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

R-20/6821/GV

Datum uitspraak:

22 mei 2020

Beroepscommissie:

mr. S. Djebali, voorzitter, F. van Dekken en mr. J.M.L. Niederer, leden, bijgestaan door mr. M.G. Bikker, secretaris

Trefwoorden:

Strafonderbreking

Samenvatting:

Verzoek strafonderbreking vanwege besmettingsgevaar in DC Schiphol. Op klagers afdeling zijn gedetineerden, waaronder zijn celgenoot, besmet geraakt met het coronavirus. De zorgen die hij heeft over zijn gezondheid en zijn gevoelens van onrust en onveiligheid zijn reëel. Onvoldoende gebleken van een zodanig onveilige situatie dat klagers detentie in redelijkheid niet langer kan worden voortgezet. Zijn gezondheid wordt gemonitord en de (landelijk) getroffen coronamaatregelen hebben ertoe geleid dat sinds 29 april 2020 geen nieuwe besmettingen zijn geconstateerd. Afwijzing verzoek

niet onredelijk of onbillijk, omdat de noodzaak onvoldoende is komen vast te staan. Beroep ongegrond. (Wet- en regelgeving: Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting art. 37)

Rechtsoverwegingen:

Klager is sinds 7 januari 2020 gedetineerd. Hij ondergaat een gevangenisstraf van acht maanden met aftrek, waarvan twee maanden voorwaardelijk en met een proeftijd van drie jaar, wegens overtreding van de Opiumwet. De (fictieve) einddatum van klagers detentie is momenteel bepaald op 2 juli 2020.

De door de overheid getroffen (landelijke) maatregelen

Ter bescherming van justitiabelen en het inrichtingspersoneel heeft verweerder met ingang van 14 maart 2020 landelijke maatregelen getroffen om het risico op verspreiding van het coronavirus in de inrichtingen te verkleinen. Zo zijn bezoeken en verloven opgeschort en is de (nieuwe) instroom en uitstroom van gedetineerden zoveel mogelijk beperkt. Voor het inrichtingspersoneel gelden dezelfde RIVM-richtlijnen als zorgmedewerkers anders dan in ziekenhuizen, zoals het gebruik van beschermingsmiddelen. Ook worden richtlijnen van het RIVM ten aanzien van hygiëne en het houden van voldoende afstand zoveel mogelijk nageleefd.

Verder is vanuit DJI een centraal crisisteam opgericht dat intensief contact onderhoudt met onder meer het RIVM en iedere week meermaals direct rapporteert aan verweerder. Elke inrichting heeft een actieteam samengesteld dat de uitvoering van de maatregelen in elke inrichting coördineert en dat – ingeval van besmettingen – nauw contact onderhoudt met de regionale GGD. Uitgangspunt is dat gedetineerden met coronagerelateerde klachten worden geïsoleerd in hun eigen cel. Dagprogramma's kunnen worden aangepast en nieuw binnengekomen gedetineerden worden onderworpen aan een verscherpte medische intake om te controleren op coronagerelateerde klachten. Daarna worden deze personen gedurende twee weken op een eenpersoonscel geplaatst en wordt hun gezondheid gemonitord.

De situatie in het DC Schiphol

Sinds 7 april 2020 zijn in het DC Schiphol tien gedetineerden positief getest op het coronavirus, verspreid over twee afdelingen. Beide afdelingen zijn afgeschermd en er is een isolatie-afdeling opgericht, waar de gedetineerden worden geplaatst die met het coronavirus zijn besmet. Er wordt zoveel mogelijk gewerkt met een vast team van medewerkers, het dagprogramma is verder ingeperkt en de groepsgrootte is verkleind. Ook is besloten geen nieuwe gedetineerden op de betreffende afdelingen te plaatsen, zodat het

risico op verdere verspreiding van het virus zoveel mogelijk wordt beperkt. Met ingang van 3 mei 2020 is klagers afdeling weer 'vrijgegeven', nadat zich op deze afdeling gedurende twee weken geen nieuwe besmettingen hadden voorgedaan. Sinds 29 april 2020 zijn in het DC Schiphol geen nieuwe besmettingen geconstateerd. Bij de in de inrichting gehanteerde aanpak vindt intensieve samenwerking plaats tussen de inrichting en de regionale GGD.

Klagers verzoek om strafonderbreking

Op grond van artikel 37 van de Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting (hierna: de Regeling) kan strafonderbreking worden verleend wegens dringende redenen van lichamelijke of psychische aard, gelegen in de persoon van de gedetineerde, indien en voor zover de inrichtingsarts heeft bevestigd dat deze redenen aan de voortzetting van detentie in de weg staan. De redenen op grond waarvan strafonderbreking kan worden verleend, zoals genoemd in de Regeling, zijn niet limitatief bedoeld.

Klager verzoekt om strafonderbreking, zodat bij hem een eventuele besmetting met het coronavirus kan worden voorkomen. De huidige omstandigheden waaronder hij zijn detentie moet ondergaan, zijn

volgens hem aanleiding om de tenuitvoerlegging van zijn vrijheidsstraf door middel van strafonderbreking tijdelijk op te schorten.

De in het DC Schiphol geconstateerde besmettingen hebben bij klager, zijn medegedetineerden en ook bij het inrichtingspersoneel geleid tot gevoelens van onrust en onveiligheid. Onder meer uit berichten van zowel gedetineerden als het personeel blijkt dat de gevangenissetting problemen oplevert in de naleving van de door het RIVM opgestelde richtlijnen. Voor klager geldt in het bijzonder dat zijn voormalige celgenoot besmet is geraakt met het coronavirus. Klagers zorgen over zijn gezondheid zijn dan ook reëel. Vraag is echter of de situatie op zijn afdeling, en de daardoor bij hem ontstane gevoelens van onrust en onveiligheid, in zijn geval reden vormen om aan hem strafonderbreking te verlenen. De beroepscommissie beantwoordt deze vraag ontkennend.

Naar het oordeel van de beroepscommissie is in klagers geval onvoldoende gebleken van een zodanig onveilige situatie dat zijn detentie in redelijkheid niet langer kan worden voortgezet. Nadat zijn besmette celgenoot op 4 april 2020 naar de isolatie-afdeling was overgeplaatst, verblijft klager alleen in zijn cel en heeft de medische dienst zijn gezondheid gedurende twee weken dagelijks

gemonitord. Bij hem zijn geen (coronagerelateerde) gezondheidsklachten vastgesteld. De hierboven genoemde getroffen (landelijke) maatregelen op klagers afdeling hebben, zo blijkt uit de inlichtingen van verweerder, ertoe geleid dat sinds 29 april 2020 geen nieuwe besmettingen zijn geconstateerd. Ook is het merendeel van de besmette gedetineerden inmiddels genezen verklaard.

In het licht van het voorgaande kan niet zonder meer de conclusie worden getrokken dat klagers veiligheid en gezondheid in de inrichting onvoldoende worden gewaarborgd. Anders dan namens hem is betoogd, is mitsdien geen sprake van een schending van artikel 3 van het EVRM. Nu de noodzaak voor het verlenen van strafonderbreking onvoldoende is komen vast te staan, kan de bestreden beslissing, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, niet als onredelijk of onbillijk worden aangemerkt. Het beroep zal ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

R-20/6578/GV

Datum uitspraak:

4 mei 2020

Beroepscommissie:

mr. S. Djebali, voorzitter, F. van Dekken en mr. J.M.L. Niederer, leden, bijgestaan door mr. M.G. Bikker, secretaris

Trefwoorden:

Strafonderbreking

Samenvatting:

Verzoek om strafonderbreking, omdat klager vanwege zijn hoge leeftijd en kwetsbare gezondheid een groter risico loopt op besmetting met het coronavirus, terwijl hij binnen de gevangenissetting onvoldoende tegen dit risico zou kunnen worden beschermd. Gelet op advies van de inrichtingsarts en de door DJI getroffen maatregelen is geen sprake van dringende redenen van lichamelijke en/of psychische aard die aan de voortzetting van detentie in de weg staan. Beroep ongegrond.

(Wet- en regelgeving: Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting art. 34, 37)

Rechtsoverwegingen:

Klager is sinds 12 december 2019 gedetineerd. Hij ondergaat een gevangenisstraf van vijftien maanden, wegens gewoontewitwassen. De (fictieve) einddatum van klagers detentie is

momenteel bepaald op 8 januari 2021.

In artikel 34 van de Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting (hierna: de Regeling) is bepaald dat strafonderbreking kan worden verleend wegens zodanig bijzondere omstandigheden in de persoonlijke sfeer, dat niet kan worden volstaan met een andere vorm van verlop. Op grond van artikel 37 van de Regeling kan strafonderbreking worden verleend wegens dringende redenen van lichamelijke of psychische aard, gelegen in de persoon van de gedetineerde, indien en voor zover de inrichtingsarts heeft bevestigd dat deze redenen aan de voortzetting van detentie in de weg staan.

Klager stelt dat de voor hem geldende verhoogde risico's op besmetting met het coronavirus (in de inrichting) ervoor zorgen dat zijn al zorgelijke gezondheidssituatie nog kwetsbaarder is. De gevangenissetting verhoogt het risico op besmetting, terwijl hij in de inrichting onvoldoende tegen dit risico kan worden beschermd. Daarom verzoekt hij om strafonderbreking voor de duur van drie maanden.

Volgens verweerder vormen het coronavirus en de zorgen en angsten van gedetineerden voor besmetting op zichzelf geen aanleiding voor het verlenen van strafonderbreking. Hierbij is

aangesloten bij het gelijklopende standpunt van het (centrale) crisisteam van DJI.

Naar het oordeel van de beroepscommissie is op basis van de stukken onvoldoende komen vast te staan dat sprake is van de vereiste dringende redenen van lichamelijke of psychische aard die aan de voorzetting van detentie in de weg staan. Zij overweegt hiertoe als volgt.

Conform de Regeling is in deze zaak de inrichtingsarts gevraagd om ten aanzien van klagers verzoek advies uit te brengen. Uit de inlichtingen van de inrichtingsarts volgt dat klager thans voor verschillende gezondheidsklachten in de inrichting wordt behandeld, waarbij hij vanuit de inrichting eventueel naar een chirurg of een arts kan worden verwezen. Een tijdelijke schorsing is daarom niet aangewezen. De inrichtingsarts heeft zich echter uitsluitend uitgelaten over de al langer bestaande gezondheidstoestand van klager en heeft in zijn advies niet de (mogelijk) voor klager bijkomende verhoogde gezondheidsrisico's ten gevolge van het coronavirus betrokken.

De beroepscommissie overweegt in dit verband dat zij ambtshalve bekend is met de door DJI, door middel van landelijk vastgestelde protocollen, getroffen maatregelen om de risico's op verspreiding van het coronavirus binnen de

inrichting maximaal te beperken, die onder meer gevolgen hebben voor de verlening van strafonderbrekingen. In het geval van klager is komen vast te staan dat zijn gezondheidstoestand in beeld is en door de medische dienst van de inrichting wordt gemonitord en dat bij een onverhoopte verslechtering van zijn toestand kan worden ingegrepen. Gelet op deze omstandigheden kan de stelling van klager, dat hij vanwege zijn hoge leeftijd en kwetsbare gezondheid onvoldoende tegen een mogelijke besmetting kan worden beschermd, de noodzaak voor het verlenen van strafonderbreking niet dragen. Daarom kan de bestreden beslissing, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, niet als onredelijk of onbillijk worden aangemerkt. Het beroep zal ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

R-20/6593/GV

Datum uitspraak:

1 mei 2020

Beroepscommissie:

mr. S. Djebali, voorzitter, F. van Dekken en mr. J.M.L. Niederer, leden, bijgestaan door mr. M.G. Bikker, secretaris

Trefwoorden:

Incidenteel verlof;
Strafonderbreking

Samenvatting:

Verzoek strafonderbreking voor een bezoek in het ziekenhuis aan klagers vader die vanwege besmetting met het coronavirus op sterven ligt. Rvtv voorziet voor dit verlofdoel zowel in het verlenen van incidenteel verlof als strafonderbreking. Medisch adviseur acht een omgekeerd bezoek geïndiceerd. Verweerder heeft onvoldoende gemotiveerd waarom niet kan worden volstaan met een andere vorm van verlof dan strafonderbreking (art. 34 Rvtv). Beroep gegrond, opdracht nieuwe beslissing. Opdracht om bij deze beslissing (huidige) mogelijkheid van incidenteel verlof te betrekken.

(Wet- en regelgeving: Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting art. 23, 24, 34 en 36)

Rechtsoverwegingen:

Klager is sinds 22 september 2019 gedetineerd. Hij ondergaat een gevangenisstraf van 120 dagen met aftrek, wegens het opzettelijk uitgeven van vals of vervalst geld. Daarnaast dient hij een gevangenisstraf van zestig dagen te ondergaan, in verband met de tenuitvoerlegging van een voorwaardelijke gevangenisstraf. Verder dient hij op grond van de wet Terwee een vervangende hechtenis van één dag te ondergaan, evenals een vervangende hechtenis van in totaal 82 dagen, vanwege het niet (naar behoren) uitvoeren van een taakstraf. De (fictieve) einddatum

van klagers detentie is momenteel bepaald op 16 oktober 2020.

In artikel 34 van de Regeling is bepaald dat strafonderbreking kan worden verleend wegens zodanig bijzondere omstandigheden in de persoonlijke sfeer, dat niet kan worden volstaan met een andere vorm van verlof. Het bepaalde in artikel 34 van de Regeling impliceert volgens de toelichting op dit artikel (Stcrt. 1998, 247, p. 22) dat het verlenen van strafonderbreking alleen mogelijk is wanneer de benodigde tijd, voor het bijwonen van de gebeurtenis in kwestie, te lang is voor incidenteel verlof dan wel het doel niet door middel van incidenteel verlof kan worden gerealiseerd. De strafonderbreking heeft dan ook een complementair karakter ten opzichte van (onder meer) het incidenteel verlof.

Op grond van artikel 36 van de Regeling kan strafonderbreking onder andere worden verleend voor verzorging van een ernstig zieke levenspartner, kind of ouder van de gedetineerde. Het verlenen van strafonderbreking en incidenteel verlof is mogelijk voor een bezoek aan een in levensgevaar verkerende ouder en in verband met het overlijden van een ouder van de gedetineerde (artikel 36, in samenhang met artikel 23 respectievelijk 24 van de Regeling). Overigens zijn de in de Regeling opgesomde gronden voor het verlenen van incidenteel verlof

of strafonderbreking niet limitatief bedoeld.

Klager heeft verzocht om strafonderbreking, zodat hij afscheid kan nemen van zijn vader die op sterven ligt, een en ander kan regelen rondom de uitvaart en/of de uitvaart kan bijwonen. Hij stelt voor na het bezoek en/of de uitvaart in thuisquarantaine te verblijven, alvorens in de inrichting terug te keren.

Het door verweerder ingenomen standpunt dat het verlofdoel niet aansluit bij artikel 36 van de Regeling, kan een afwijzing van klagers verzoek niet rechtvaardigen, reeds nu de Regeling expliciet voorziet in het verlenen van incidenteel verlof en strafonderbreking voor het door klager genoemde verlofdoel.

In het kader van klagers verlofaanvraag is de medisch adviseur van de afdeling IMA om advies gevraagd. De medisch adviseur acht het verlenen van strafonderbreking niet geïndiceerd, omdat de noodzaak van klagers aanwezigheid bij de zorg van zijn vader ontbreekt. Op dit moment bestaat evenwel een gerede kans op een spoedig overlijden. In het licht daarvan wordt een zogenoemd omgekeerd bezoek wel geïndiceerd geacht.

Het feit dat klagers vader in levensgevaar verkeert, staat in deze zaak niet ter discussie. Om die reden bestaat er in dit geval

een noodzaak voor het verlenen van incidenteel verlof of strafonderbreking, zoals bedoeld in de Regeling. Naar het oordeel van de beroepscommissie heeft verweerder, mede gelet op het hiervoor genoemde advies van de medisch adviseur, onvoldoende gemotiveerd waarom niet kan worden volstaan met een andere vorm van verlof, zoals bepaald in artikel 34 van de Regeling.

De bestreden beslissing kampt dan ook met een motiveringsgebrek. De beroepscommissie zal het beroep gegrond verklaren en de bestreden beslissing vernietigen. Zij zal verweerder opdragen een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van het hiervoor overwogene binnen een termijn van één week na ontvangst daarvan. Verweerder wordt opgedragen de (huidige) mogelijkheid van het verlenen van incidenteel verlof bij de beoordeling te betrekken.

Zaaknummer:

R-20/6548/GV

Datum uitspraak:

23 april 2020

Beroepscommissie:

mr. S. Djebali, voorzitter, F. van Dekken en mr. J.M.L. Niederer, leden, bijgestaan door Y.L.F. Schuren, secretaris

Trefwoorden:

Incidenteel verlof

Samenvatting:

Afwijzing verzoek om incidenteel verlof. Klagers vader lijdt aan terminale kanker en zou daarbij besmet zijn geraakt met het coronavirus. Omstandigheid dat vader met coronavirus besmet zou zijn geraakt is niet met stukken onderbouwd, zodat onvoldoende aannemelijk is geworden dat klagers vader in (direct) levensgevaar verkeert als gevolg waarvan incidenteel verlof om afscheid te nemen op dit moment noodzakelijk is. Beroep ongegrond. (Wet- en regelgeving: Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting art. 21, 23)

Rechtsoverwegingen:

Klager is sinds 6 juni 2017 gedetineerd. Hij ondergaat een gevangenisstraf van dertig maanden met aftrek, wegens diefstal met geweldpleging. De (fictieve) einddatum van klagers detentie is momenteel bepaald op 23 juni 2020.

In artikel 21 van de Regeling staat dat incidenteel verlof kan worden verleend voor het bijwonen van gebeurtenissen in de persoonlijke sfeer van de gedetineerde, waarbij zijn aanwezigheid noodzakelijk is.

In artikel 23 van de Regeling is bepaald dat incidenteel verlof kan worden verleend voor bezoek aan een in levensgevaar of ernstige psychische nood verkerende

levenspartner, kind, ouder, broer, zuster, grootouder of schoonouder van de gedetineerde.

Klager heeft verzocht om incidenteel verlof om afscheid te kunnen nemen van zijn vader, die op sterven ligt. Hij lijdt aan kanker en is besmet geraakt met het coronavirus.

De beroepscommissie stelt voorop dat zij bekend is met de maatregelen die momenteel door de Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI) worden getroffen om de verdere verspreiding van het coronavirus binnen de Penitentiaire Inrichtingen te voorkomen. Deze maatregelen houden onder meer in dat alle verloven van gedetineerden met ingang van 14 maart 2020 zijn opgeschort. De beroepscommissie zal het beroep echter eerst op haar gronden beoordelen.

Namens klager is aangevoerd dat zijn vader in levensgevaar verkeert, nu hij – bovenop het feit dat hij aan terminale kanker lijdt – met het coronavirus besmet is geraakt. Niet weersproken is dat klagers vader aan (terminale) kanker lijdt. Uit het advies van de medisch adviseur van de afdeling IMA van 2 maart 2020 volgt dat klagers vader een kwaadaardige aandoening heeft waarvoor hij onder specialistische behandeling staat. Voor zover namens klager is gesteld dat klagers vader met het coronavirus besmet is geraakt – reden waarom zijn overlijden op

korte termijn zou zijn te verwachten –, geldt echter dat dit niet met stukken (bijvoorbeeld een verklaring van het verpleeghuis waar klagers vader verblijft) is onderbouwd. Ook is uit de informatie van de medisch adviseur van de afdeling IMA niet gebleken dat de vader van klager als gevolg van het vastgestelde ziektebeeld op korte termijn zal komen te overlijden. Gelet daarop heeft klager onvoldoende onderbouwd en is voor de beroepscommissie onvoldoende aannemelijk geworden dat de vader van klager in (direct) levensgevaar verkeert, als gevolg waarvan het verlenen van incidenteel verlof aan klager voor het nemen van afscheid van zijn vader op dit moment noodzakelijk is. Verweerder heeft het verzoek van klager naar het oordeel van de beroepscommissie dan ook reeds hierom in redelijkheid kunnen afwijzen. Het beroep zal ongegrond worden verklaard

Zaaknummer:

R-20/6403/GV

Datum uitspraak:

1 april 2020

Beroepscommissie:

mr. D. van der Sluis, bijgestaan door mr. M.G. Bikker, secretaris.

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid;
Strafonderbreking

Samenvatting:

Klager heeft zowel beklag bij de beklagcommissie als beroep bij de RSJ ingesteld tegen de beslissing van de directeur om, i.v.m. de coronacrisis, alle verloven van gedetineerden tot nader order op te schorten. Dat heeft ook gevolgen voor de al aan klager verleende strafonderbreking. Tegen deze beslissing van de directeur staat beklag open o.g.v. artikel 60 Pbw. Beroepsrechter verklaart zich onbevoegd het beroep in behandeling te nemen. (Wet- en regelgeving: Pbw art. 60; 72 lid 2)

Rechtsoverwegingen:

Het door verweerder voor de duur van drie dagen toegewezen verzoek om strafonderbreking van klager ziet op klagers aanwezigheid bij de geboorte van zijn kind rond 14 april 2020. De strafonderbreking zou aanvangen zodra de bevalling zich aandient.

Op grond van artikel 72, tweede lid, van de Penitentiaire beginselenwet (hierna: Pbw) heeft de gedetineerde het recht tegen een hem betreffende beslissing aangaande verlof, voor zover hiertegen geen beklag ingevolge artikel 60, eerste en tweede lid, van de Pbw openstaat, een met redenen omkleed beroepschrift in te dienen bij de beroepscommissie.

Nu tegen de beslissing van de directeur op grond van artikel 60 van de Pbw beklag openstaat, zal

de beroepsrechter zich onbevoegd verklaren het beroep in behandeling te nemen.

Zaaknummer:

S-20/3294/STA

Datum uitspraak:

25 maart 2020

Beroepscommissie:

Mr. R.M. Maanicus, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. H.S. van Gemert, secretaris

Trefwoorden:

Bewegingsvrijheid;
Ontvankelijkheid materieel;
Schorsing procedureel

Samenvatting:

I.v.m. uitbraak Coronavirus heeft instelling zoveel mogelijk rekening houdend met door regering genomen maatregelen het algemene beleid aangepast om patiënten en personeel zoveel mogelijk te beschermen. Geen sprake van intrekking van verzoekers transmurale verlof, of beperking bewegingsvrijheid, geen beklagwaardige beslissingen. Verzoeker niet-ontvankelijk in schorsingsverzoek.
(Wet- en regelgeving: Bvt art. 33, 34, 50, 56, 57)

Rechtsoverwegingen:

Uit de inlichtingen van het hoofd van de instelling volgt dat verzoeker met 24 uur per dag toezicht verblijft in RIBW De

Schakel gelegen op het terrein van de instelling waar veel kwetsbare patiënten verblijven. In verband met de uitbraak van het Coronavirus heeft de instelling ten aanzien van de in de RIBW verblijvende patiënten het algemene beleid aangepast om zoveel mogelijk rekening te houden met de door de Nederlandse regering genomen maatregelen en met het doel om patiënten en personeel zoveel mogelijk te beschermen. Verlof en dagbesteding op het terrein vinden nog doorgang en verzoeker kan tweemaal per week, maximaal vier uur per week, het terrein verlaten om boodschappen te doen. Het hoofd van de instelling heeft aangegeven dat enkel sprake is van algemeen aangescherpt beleid en dat geen sprake van een intrekking van verzoekers transmurale verlof, dan wel een beperking van verzoekers bewegingsvrijheid zoals bedoeld in artikel 33 en/of artikel 34 van de Bvt.

Naar het voorlopig oordeel van de voorzitter kan uit het hiervoor vermelde niet worden opgemaakt dat sprake is van een jegens verzoeker genomen beslissing van het hoofd van de instelling waartegen op grond van artikel 56 of artikel 57 van de Bvt beklag kan worden ingediend. Verzoeker kan derhalve niet ontvangen worden in het schorsingsverzoek.

Zaaknummer:

S-20/3303/STR

kan verzoeker om die reden niet in het verzoek ontvangen.

Datum uitspraak:

25 maart 2020

Beroepscommissie:

mr. R.M. Maanicus, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. H.S. van Gemert, secretaris

Trefwoorden:

Ministeriele machtiging;
Ontvankelijkheid materieel;
Schorsing procedureel

Samenvatting:

Hoofd tbs-instelling heeft verzoekers verlof opgeschort na treffen maatregelen door Minister om verspreiding Coronavirus tegen te gaan. Minister heeft verlofmachtiging niet ingetrokken. Geen sprake van voor beroep vatbare beslissing. Verzoeker niet-ontvankelijk in verzoek.
(Wet- en regelgeving: Bvt art. 69)

Rechtsoverwegingen:

Uit de schriftelijke inlichtingen van de Minister volgt dat het hoofd van de Pompestichting verzoekers verlof heeft opgeschort nadat op 13 maart 2020 door de Minister maatregelen zijn getroffen om de verspreiding van het Coronavirus tegen te gaan. Verzoekers verlofmachtiging is door de Minister niet ingetrokken en derhalve is geen sprake van een voor beroep vatbare beslissing in de zin van artikel 69, eerste lid aanhef en onder c, van de Bvt. De voorzitter

